

[Starcke.]

er det berettiget fra dansk Side at minde om dette og at kræve, at nu maa vi af med disse Flygtninge, som paa retsstridig Vis er sendt os paa Halsen.

Jeg vil ogsaa gerne fra vor Side rette en anerkendende Tak til den højtærede Udenrigsminister og til den høje Regering for dens Hjælp og Tilslutning til Sydslesvigernes Henvendelse til Træmagtkonferencen i London.

Det Spørgsmaal, som ligger Danmark mest nær efter Sydslesvig, er Spørgsmaalet om de nordiske Lande og alle de Problemer, der frembyder sig der med at finde Vej frem til et frugtbart nordisk Samarbejde, som senere skulde sigte paa en Toldunion. Dette Arbejde synes at have gjort nogle Fremskridt. Jeg forstod ikke helt paa den højtærede Udenrigsministers Udtalelser, i hvilken Retning Toldunionen vilde blive præget. Jeg forstod den højtærede Udenrigsminister saaledes, at det skulde være under forholdsvis lave og gunstige Tariffer, at de nordiske Lande skulde samarbejde, og under saadanne Forhold er vi interesseret i det. Men hvis en Toldunion skal skabes efter de højeste Tariffers, de højeste Satsers Princip, vil den maaske kunne gøre mere Skade end Gavn. Selv om der arbejdes for en nordisk Toldunion, indebærer det ikke, at det ikke stadig skulde være muligt for Danmark at gaa i Spidsen, at begynde selv, selv løse Baand op, selv bryde Spærrebomme ned. Vi har gjort det før, og vi kan gøre det igen. Tiden er vidt fremrykket, og det er vigtigt, at det begynder hurtigt.

I Englands og Danmarks indbyrdes Forhold med det traditionelle Handels-samkvem og de historiske Forudsætninger, som hele Forholdet mellem Danmark og England indebærer, hersker der venskabelige Følelser, som dog maaske fra dansk Side vilde kunne være endnu venskabeligere, hvis England havde vist en større Venlighed og Forstaaelse over for Danmark i Flygtningespørgsmaalet og over for Sydslesvig i Flygtninge- og Administrationsspørgsmaalene.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at minde om, at Danmarks Retsforbund den 21. Januar fremsatte et Forslag til Beslutning i dette høje Ting om, at Folketinget skulde have Adgang til at diskutere Englandstraktaten. Der var stillet os i Udsigt, at det skulde komme til Diskussion, hvorvidt det var heldigt eller ikke heldigt at føre en saadan Forhandling her i Tinget, men hidtil har vi intet hørt, og Englandstraktaten er for længst underskrevet. Vi beklager dette, og vi protesterer derimod.

Danmarks Forhold til United States koncentrerer sig i Øjeblikket om Grønland og om Marshall-Planen. Danmarks Standpunkt er klart. Vor Ret til Suveræniteten over Grønland er aabenbar, og vi nærer ingen Mistanke om, at United States nærer nogen Planer om Anneksion eller Underkendelse af Danmarks Suveræniteten. Vi imødeser en klar og bestemt Løsning af dette Problem.

Naar Marshall-Planen diskuteres, er det vigtigt at være klar over, at i og for sig burde Marshall-Planen kunne have været overflødig, hvis de europæiske Stater ikke havde fortsat Krigens Ødelæggelser med de Ødelæggelser, som Fredens Restriktioner efter Krigen har været. Derfor vil det efter vort Skøn være meget vigtigt, hvis Marshall-Planen føres ud i Livet, at der samtidig indledes en bevidst Politik, som fører Udviklingen bort fra de bilaterale Handelsoverenskomster, en Politik, som fører bort fra Restriktionspolitikken. Hvis Marshall-Planen ikke ledsages af en saadan Politik, bliver den kun en stakket Hjælp, som hurtigt vil gøre nye Tilførsler nødvendige. Men det ligger i Europas Haand, og det ligger i Danmarks Haand inden for sit Omraade at gaa i Spidsen, og det ligger i United States's Haand at tilskynde de europæiske Stater dertil; jeg haaber, dette vil ske.

De venskabelige Følelser, som Danmark nærer over for Rusland som Følge af Ruslands Kamp mod det nazistiske Tyskland, bestaar stadig væk, selv om der ikke er Grund til at skjule, at de nordiske Lande føler sig foruroledede over den Ekspansion, som faktisk finder Sted, og som i disse Dage særlig koncentrerer sig om det nordiske Land Finland. De Begivenheder, som for nylig har fundet Sted i Tjekkoslovakiet og i Randstaterne, synes at være en Udvikling efter en planlagt politisk Linie, som er i høj Grad medvirkende til at forurole andre Stater. Baade Finland og Tjekkoslovakiet er vigtige strategiske Positioner, og man kan forstaa Ruslands Interesse i disse Lande, fordi den finsk-russiske Grænse ligger temmelig nær ved Leningrad, og fordi Tjekkoslovakiet i det europæiske Centrum er saa vigtig en Position, saa vigtig, at Bismarck i sin Tid sagde: Den, der behersker Bøhmen, behersker Europa. Der er Grund til at haabe paa, at Ruslands Indflydelse i Finland og Tjekkoslovakiet er defensivt ment, men efter den ekspansive Politik, som Rusland har ført, foreligger der den Mulighed, at den ikke udelukkende er defensivt ment. Danmark ligger her midt imellem Øst og Vest, og det vil være det lykkeligste for Danmark, hvis